

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det med de små butikker skal vi senere komme ind på, for det er selvfølgelig et led i hele argumentationen. Jeg pegede blot på, at man talte om en forlænget butikstid.

I dag er det sådan, at forretninger ifølge den gældende lov må holde åbent i maksimalt 69½ time om ugen. Vi foreslår, at man skal holde åbent f.eks. maksimalt 60 timer om ugen, men til gengæld lægge åbningstiderne mere frit end i dag. Så kan man da ikke sige, at der er tale om øget åbningstid i forhold til den gældende lov. Det synes jeg er vigtigt at få præciseret. Vi vil da også tage nogle hensyn, vi vil bare tage dem på en anden måde. Men jeg synes ikke, vi skal afspore debatten, og det var sådan set min appel til de tidligere talere; det var specielt rettet til den socialdemokratiske ordfører, men så tog jeg industriministeren med, fordi der ligesom kom slør over tingene ved den efterfølgende diskussion.

Det er altså 60 timer, vi foreslår, og i dag er det 69½ time. Kan vi så i det mindste ikke diskutere det, der er realiteten: vil vi have en mere fleksibel åbningstid, men fortsat maksimeret, eller vil vi ikke? Det er det, forslaget handler om. Vi vil selvfølgelig gerne have det; det er derfor, vi har fremsat forslaget. Lad os dog diskutere det, der står i forslaget, og ikke nogle forestillinger om noget andet. Det synes jeg ikke er særlig fair.

Industriministeren (Stetter):

Jeg må på det mest præcise afvise, at vi ikke ved, hvad det er, vi taler om her. Der er tale om, at vi bevæger os fra en ganske klar åbningstid til en fuldstændig frihed med hensyn til åbningstid, ganske vist inden for en ramme på 60 timer. Hvem kan udnytte den? Det kan de butikstyper, som kan gå over på skiftehold, og de små butikker vil blive tvunget til at gøre det samme, holde åbent hele tiden. Vi ved nøjagtig, hvad det er, det drejer sig om. Det er en total ændring i forhold til den retstilstand, vi har i dag, fordi man vil få denne fuldstændige frihed til at holde åbent søn- og helligdage og om lørdagen, lige så længe man vil. Der er da mange forretninger, der vil åbne kl. 10 og så holde åbent f.eks. til kl. 22, og det skal de små forretninger følge med i. Vi ved præcis, hvad det drejer sig om,

og fru Lone Dybkjær skal ikke forsøge ligesom at sløre de radikales hensigter, for det er at foretage et radikalt skridt, som fuldstændig ændrer den retstilstand, vi har i dag. Det kan ikke sløres og skal heller ikke sløres.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Deri er jeg totalt enig med industriministeren. Vi har lavet dette forslag, fordi vi ønsker, jeg vil ikke sige en retstilstand, men en ændret tilstand på butiksområdet - »ret« er sådan et højtideligt ord at bringe ind her.

Vi ændrer ikke ved den maksimale åbningstid, tværtimod indskrænker vi den, og derfor er det spørgsmålet om, hvornår der skal holdes åbent, der er det afgørende nye i dette forslag.

Og lad os så diskutere de små butikker og de andre butikker ikke blot i forhold til dette forslag, men i øvrigt i forhold til dem, som det også gerne skulle gavne: nogle af os, der skal handle i butikkerne.

Aagaard (KF):

I bemærkningerne til dette beslutningsforslag indleder forslagsstillerne med at slå fast, at der ikke sigtes mod nogen udvidelse af den samlede butikstid, men at de handlende frit skal kunne holde åbent på de tidspunkter, hvor deres kunder helst vil handle, et synspunkt, man umiddelbart skulle mene at bl.a. det konservative folkeparti kunne gå ind for, hvilket jeg dog med det samme kan meddele forslagsstillerne at vi ikke kan.

Hvorfor så ikke det? For det første ønsker vi ikke at medvirke til en lovgivning, som vil betyde et ragnarok med hensyn til overskueligheden i detailhandelens åbningstider, hvilket vil blive tilfældet, såfremt der, som der foreslås, frit kan holdes ubegrænset åbent på hverdagsaftener, hver lørdag eftermiddag og aften samt hver søndag formiddag, eftermiddag og aften. Efter ændringerne i 1976 gik der mellem 4 og 5 år, inden der på ny faldt ro over butikkernes åbningstider.

For det andet ved vi ifølge de seneste undersøgelser, at 90 pct. af detailhandlerne, 90 pct. af forbrugerne og en mindst lige så stor procentdel af de ansatte ikke ønsker den nu gældende lov om butikstid ændret for nærværende.